

MOLITVENI TJEDAN 2013

(Radni materijal iz Capetownskog iskaza o predanju)

Pred nešto malo više od dvije godine, u listopadu 2010., u južnoafričkom gradu Cape Townu održan je treći Lausanski kongres za evangelizaciju svijeta. Riječ je o nastavku inicijative nastajale u drugoj polovini prošloga stoljeća kad su Billy Graham, John Stott i drugi kršćanski vođe, uočili potrebu za novim zamahom u evangelizaciji svijeta kako bi Crkva i danas bila vjerna Isusovu nalogu i utemeljili tzv. Lausanski pokret. Treći globalni skup, održan 100 godina nakon prve svjetske misijske konferencije u Edinbourghu, u Cape Townu je okupio oko 4000 kršćanskih vođa svjetskoga evanđeoskog kršćanstva. Rezultat tog veličanstvenog skupa je i dokument pod imenom 'Capetownski iskaz o predanju' (CIOP) koji je u izdanju Protestantskog evanđeoskog vijeća sada dostupan i na hrvatskome jeziku.

Budući da je jedna od ključnih odrednica djelovanja našega Saveza upravo misija i evangelizacija (u Strategiji djelovanja SBC-a poznata kao NEVA), predajemo vam ovaj radni materijal za molitveni tjedan s kojim započinjemo 2013. godinu. Nije moguće dovoljno naglasiti troje. Prvo, ovaj je radni materijal samo mali dio vrlo bogatog sadržaja koji dokument donosi, a to znači i da ćete tijekom ovoga tjedna molitve moći zahvatiti samo njegov mali dio. Drugo, ključno je da svaki voditelj molitvenoga tjedna pročita cijelu knjižicu kako bi dobio što jasniju sliku o cjelini. Moguće je nabaviti primjerke ovih knjižica za sve zainteresirane preko ureda Saveza ili ureda PEV-a. I treće, budući da je ključni svetopisamski tekst Capetownskog kongresa bila poslanica Efežanima, poslanica o Crkvi, i ovaj dokument odražava novozavjetni nauk o Bogu, čovjeku, Isusovu djelu, pomirenju i misiji Crkve. Zato preporučamo da tijekom ovoga tjedna svi sudionici višekratno pročitaju tu poslanicu i provedu neko vrijeme uz nju u svom osobnom molitvenom vremenu.

Naš molitveni tjedan ove godine ima šest dana što se poklapa sa šest velikih tema koje u svom drugom dijelu donosi CIOP. Svaki će sudionik molitvenoga tjedna biti uvelike prikraćen ako sam, u duhovnoj pripremi za zajedničku molitvu, najprije ne pročita njegov prvi dio: 'Ljubimo poradi Gospodina'. Riječ je o ispovijesti vjere, iskazane jezikom ljubavi. To je ono što evanđeoski kršćani mogu zajednički potpisati i na toj platformi zajednički djelovati u svijetu. Na tih je sedamdesetak stranica teksta dano zgusnuto svjedočanstvo vjere evanđeoskoga kršćanstva, poruka i poticaj globalnoj Crkvi za misiju u nadolazećem razdoblju. Vjerujemo da će pastori i druge sluge Riječi naći načina da taj materijal (i) iskoriste u svojem propovijedanju, a također i kao (ii) poticaj na razmišljanje i molitvu u raznim oblicima okupljanja - malim grupama, a nada sve u (iii) konkretnoj misiji.

Uočićete vrlo brzo svu zahtjevnost misije u koju je Crkva pozvana. Zadatak je velik, rekao je Isus, ali je poslanika malo. Veličina zadatka nas može prestrašiti i blokirati ali *Radosna je vijest* da nisu svaki pojedinac i svaka crkvena zajednica pozvani sudjelovati u svemu i riješiti svaki problem. Valja nam tijekom ovog tjedna molitve (ali i inače) oslušivati glas Božjega Duha koji će nas uputiti na naš zadatak. A on se razlikuje za jednu crkvu u velegradu od zadatka male seoske crkve. Važno je biti vjeran onome što prepoznamo kao Božje vodstvo za naše osobne živote i nas kao zajednice vjernika.

1. dan – utorak 1. siječnja 2013.

Svjedočiti o Kristovoj istini u pluralističkom, globaliziranom svijetu

Biblijski tekst: Efežanima 4, 17-24

Capetownski iskaz o predanju str. 33-39

Brzina promjena i premreženost svijeta nikad u njegovoj povijesti nisu bile brže i sveobuhvatnije. Ideje, svjetonazori i ljudi danas prelaze sve do sad poznate granice i stapaju se u jedan novi svijet. U taj je svijet stavljena Crkva Isusa Krista da bude svjedokom onoga koji je za sebe rekao da je 'put, istina i život.' Crkva, baš poput svog učitelja, mora utjelovljivati istinu, i zato je pozvana prepoznati i uzljubiti taj svijet. U njemu se Crkva ne snalazi uvijek najbolje. Zemlje, poput Hrvatske, gdje su naraštaji vjernika odrastali isključeni iz svakog oblika društvene uključenosti imaju dodatnu teškoću.

Sredstva komunikacije: tiskani, video i elektronički mediji i posebice Internet, kao i olakšana i ubrzana putovanja omogućili su takvo prožimanje kultura i ideja kakvo nije viđeno u povijesti ljudskoga roda. Svijet je postao 'globalno selo'. Sve to Crkvu stavlja u jedan izrazito izazovan položaj jer ima staru nepromjenjivu poruku koju valja na jedan novi način priopćiti svom naraštaju. Rastuće je uvjerenje postmodernog svijeta da ne postoji univerzalna istina i to ima posljedicu na naviještanje evanđelja.

Radno je mjesto okruženje u kojemu zaposleni vjernici provedu najveći dio svog vremena. Na takvom se mjestu prije svega treba živjeti svoju vjeru, ali isto tako iskoristiti trenutke kako bi se posvjedočilo evanđelje Isusa Krista. Jesmo li podijelili svoje vrijeme na sveto (u nedjelju ujutro) i svjetovno (ostatak radnoga tjedna)? Zatvorene u sebe kroz dugi niz desetljeća, naše su crkve tek sada u situaciji da počnu osmišljeno koristiti medije i suvremene mobilne tehnologije za naviještanje evanđelja. Mladi su tu u posebnoj prednosti jer lakše usvajaju nova znanja i spremnije se koriste novim tehnologijama. Hoće li 'Facebook' ostati samo voajerski prozor u tuđe živote ili ćemo ga znati iskoristiti za vječne vrijednosti? Koliko je među nama umjetnički nadarenih ljudi? Koliko se umjetnost i kreativnost koriste u misiji Crkve?

U CIOP dokumentu čitamo: 'Međuovisna područja vlasti, poslovnog sektora i akademske zajednice imaju jak utjecaj na vrijednosni sustav svakog naroda i, ljudski govoreći, definiraju slobodu Crkve.' Odatle se postavlja pitanje pred naše zajednice u kojoj mjeri potičemo mlade na obrazovanje, koliko podržavamo razne misijske projekte koji zahvaćaju daleko izvan granica naših crkava.

Molimo za Božju mudrost kako bismo mogli vidljivo živjeti svoju vjeru u svakodnevi. Molimo za rast crkve i jedan novi val duhovnog probuđenja.

Molimo za medijske projekte, misijske inicijative među mladima, obrazovne institucije, umjetnike (glazba, likovna umjetnost) i udruge poslovnih ljudi.

2. dan – srijeda 2. siječnja 2013.

Graditi Kristov mir u podijeljenom i slomljenom svijetu

Biblijski tekst: Efežanima 2, 11-22

Capetownski iskaz o predanju str. 39-46

Krist je naš mir. O tome pjevamo i to vjerujemo. Znamo da smo po njemu pomireni s Bogom. Apostol Pavao piše da to pomirenje ima i neke druge dimenzije. Ne samo nas i Boga, već je u to pomirenje uključeno i pomirenje između Židova i pogana kao i cjelokupno stvorenje. Odatle ni Crkva ne može ostati ravnodušna na etničke sukobe i netrpeljivosti, potrebe siromašnih, potlačenih i invalidnih osoba te ekološku krizu.

Etnička je raznolikost Božji dar. Ona neće biti dokinuta u novome stvorenju već će egzistirati u pomirenoj različitosti. Crkva se često nalazi posred te raznolikosti i može se naći u napasti da bude lojalnija naciji nego Kraljevstvu Božjemu. Povijest nam na mnogim stranama svijeta rječito o tome govori. I naša je povijest opterećena etničkim sukobima. Njeguemo li kao Kristovi sljedbenici pomirenje među pripadnicima raznih etniciteta?

Iako se nama čini da je hrvatsko društvo slobodno od ropstva, činjenica je da s i preko hrvatskog teritorija odvija trgovina ljudima, bilo emigranata bilo bijeloga roblja. Kao Kristova Crkva možemo moliti za mnoge robove širom svijeta jer ropstvo je daleko od toga da bude iskorijenjeno. Siromašnih i beskućnika imamo oko sebe. Crkvi valja ne samo skupljati humanitarnu pomoć već i raditi na promjeni uvjeta koji dovode do siromaštva i izrabljivanja.

Osobe s invaliditetom i posebnim potrebama su bili visoko na listi Isusovih prioriteta. Liječio ih je i pomagao im. Zato i Crkva mora misliti na te ljude kako bi im se uz nužnu pomoć moglo osigurati i uvjete za njihovu ravnopravnost u društvu, pristupačnost, kao i ohrabrivati one vjernike koji su, iako invalidi, spremni uključiti se u službu.

Kao da su kršćani bili posljednji koji su shvatili svoju odgovornost za okoliš. A ipak, Bog je postavio Adama i Evu u Edenski vrt s jasnim nalogom da za nj brinu da ga kultiviraju. Pavao govori o stvorenju koje uzdiše, a uzrok tom uzdisanju i čežnji za sveobuhvatnom obnovom je upravo naš grijeh. Naše otuđenje od Boga ali i od prirode. Nebriga za prirodu je grijeh i zato se potiče kršćane da usvoje nedestruktivan i nezagađujući način življenja.

Molimo da kao pojedinci i crkve znamo na konkretan način graditi Kristov mir u podijeljenom i slomljenom svijetu krenuvši od naše neposredne okoline. Molimo za braću i sestre u mjestima gdje su trenutno baptističke crkve u mirovanju, molimo da Bog omogući ponovo uspostavljanje tih crkava – Vinkovci, Vukovar, Pula, Prelog.

3. dan – četvrtak, 3. siječnja 2013.

Živjeti Kristovu ljubav među ljudima drugih vjera

Biblijski tekst: Efežanima 2, 4-10

Capetownski iskaz o predanju, str. 47-52

Ljudi među kojima živimo, iako drugačijeg svjetonazora, religijske ili koje druge pripadnosti, naši su bližnji, ljudska bića na sliku Božju stvorena, kako nas već uči Isus u prisposobi o milosrdnom Samarijaninu. Iz uvjerenja da je Isus i za njihovo spasenje podnio žrtvu, želimo s njima podijeliti Radosnu vijest. No, pri tom to ne želimo činiti na neki nedostojan način kao što je prozelitiziranje tj. manipulativno prisiljavanje bližnjih da prihvate naš sustav vrijednosti, da postane 'jedan od nas'. Naprotiv, želimo u skladu s naukom Pisma svoju vjeru podijeliti s drugima u duhu blagosti i poštovanja.

Zato ćemo uz nastojati stvarati prijateljstva s ljudima drugih vjera da bi im tako mogli iskazati Kristovu ljubav. Nećemo stvarati karikaturalne slike o drugim vjerama i njihovim pripadnicima. Čak i kad smo napadnuti odbacujemo nasilje i umjesto toga biramo dijalog kao naš put.

Misija među ljudima drugih vjera ponekad je obilježena mučeništvom. Bog ponekad dopušta i takve traumatične situacije kako bi misija napredovala. Mislimo na sestre i braću koji kao sljedbenici Isusa Krista žive u takvim neprijateljskim okruženjima i molimo za njih. Molimo da ostanu ustrajni u utjelovljavanju milosti u onim kulturama gdje je koncept milostivoga Boga nepoznat. Molimo za onu našu braću i sestre koji kao vjerna manjina žive okruženi neprijateljski nastrojenom većinom i koji pokušavaju naći načina inkulturacije evanđelja u tim sredinama.

Velike migracije stanovnika iz siromašnih u bogatije zemlje otvorile su mogućnost dosezanja evanđeljem i onih ljudi koji u svojoj domovini možda nikad za to ne bi imali prilike. Hrvatska kao zatvorenija i ekonomski neprivačna zemlja za imigrante možda ima manje prilike doživjeti ovaj vid misije, no svakako možemo moliti za one koji se u svojim zemljama susreću s tim izazovom.

Prvi su baptisti doživljavali velike progone zbog svoje vjere. Danas se preko svojih tijela i sudjelovanjem u radu udruga bore za pravo svakog čovjeka na slobodno ispovijedanje svoje vjere. S jedne smo strane spremni na osobno trpljenje zbog svoje vjere, a s druge spremni smo zauzeti se za one kojima su njihova prava oduzeta. Time ne ulazimo u raspravu slažemo li se s njihovim vjerovanjima ili ne, ali svakom ljudskom biću valja omogućiti pravo da bira svoju vjeru. U borbi za ostvarenje ljudskih prava ostajemo predani nastojanju da ljude upoznamo s Isusom Kristom kao Gospodinom i Spasiteljem.

Molimo da kao pojedinci i crkva znamo mudro živjeti i utjeloviti Kristovu ljubav među ljudima drugih vjera. Molimo za braću i sestre koji trpe progonstvo zbog vjere i koji žive u zemljama gdje su kršćani manjina, molimo za misionare u takvim zemljama.

4. dan – petak, 4. siječnja 2013.

Otkrivati Kristovu volju za evangelizaciju svijeta

Biblijski tekst: Efežanima 3, 1-13

Capetownski iskaz o predanju, str. 52-59

U svjetskim razmjerima možemo govoriti o tisuće naroda i plemena do kojih nije doprlo evanđelje Isusa Krista. To je svakako razlog za globalnu mobilizaciju kako bismo bili vjerni Kristovom nalogu. Ali, dok razmišljamo o zemlji u kojoj mi živimo, u kojoj se preko 90% stanovništva smatra kršćanima, jasno uočavamo kako do mnogih naših sugrađana nikad nije došlo evanđelje kako je zapisano u Novome zavjetu. Tradicija svakako nosi kršćanska obilježja, ali transformirajuća snaga evanđelja izostaje iz svakodnevnice.

Dok razmišljamo i molimo o tolikima koji su prikraćeni za evanđelje Isusa Krista, možda neki od nas čuju Božji glas koji nas poziva u službu, u misiju, na zadatak poučavanja ljudi 'svemu što nas je on naučio'. Za to je ključno učiniti Bibliju dostupnom onima koji je još nemaju, ali isto tako biblijski opismeniti kršćane. To znači da u službu propovijedanja i poučavanja valja uključiti veći broj duhom nadarenih muškaraca i žena. Znači također tražiti kreativne putove i načine kako u digitalno doba pisanu Riječ približiti naraštajima odraslima uz računala i slike.

Oni koji će voditi Crkvu moraju biti ljudi nalik Kristu. Ne obučava se vođe da bi postali nalik Kristu, već se obučava one koje je Bog po svom Duhu suobličio Kristu. Obuka ne može oblikovati karakter, već može pružiti nužna znanja. Autentični kršćanski vođe moraju nalikovati Kristu poniznim srcem, poštenjem, čistoćom, izostankom pohlepe, molitvom, ovisnošću o Božjemu Duhu te dubokom ljubavi za ljude.

Urbanizacija je trend koji će se sve snažnije nastavljati u sljedećim desetljećima i zato valja posebno poraditi na urbanoj misiji. Gradovi moraju biti u fokusu misijskih aktivnosti Crkve jer se u njima nalazi nadolazeći naraštaj mladih ljudi, migranti (nešto manje u Hrvatskoj), oblikovatelji kulture kao i najsiromašniji od siromašnih.

Danas na svijetu živi već preko sedam milijardi ljudi, a od toga je oko 2 milijarde djece. Polovica od njih je u opasnosti od siromaštva.

Molimo da kao pojedinci i crkva prepoznamo svoje mjesto u Kristovom planu za evangelizaciju svijeta. Molimo da Bog podigne među nama osobe koje će imati viziju za osnivanje novih crkava.

5. dan – subota, 5. siječnja 2013.

Pozivati Kristovu Crkvu na povratak poniznosti, integritetu i jednostavnosti

Biblijski tekst: Efežanima 5, 1-20

Capetownski iskaz o predanju, str. 60-66

Slika koju svijet stječe o Crkvi ovisi o načinu na koji Crkva živi. Crkva koja živi idolopoklonički vrijednosni sustav više nema poruku za ovaj svijet. I zato je nužno, slijedom Apostolova nauka u Efežanima poslanici u kojoj on sedam puta govori o tome kako hoditi ili ne hoditi putem kršćanske egzistencije, podsjetiti se na četiri područja na kojima svijet očigledno živi idolopokloničku praksu: seksualnost, moć, uspjeh i pohlepa. Kristova je Crkva u svakoj kulturi pozvana na suočenje s idolopoklonstvima svoje okolne kulture koja nas je, svjesno ili nesvjesno, zahvatila u stanovitoj mjeri.

Ljudska je seksualnost danas u velikoj mjeri postala autonomna od cjelovitosti odnosa među supružnicima. Ima to duboke i dalekosežne posljedice po društvo, obitelj i zdravlje. O tome valja razgovarati, za to moliti i dopustiti da nas prožmu biblijski standardi kako bi živjeli vjerne brakove i zdrave obiteljske živote. Oduprijeti se treba pritiscima medijski eksploatirane seksualnosti koja promiče, pornografiju, preljub i promiskuitet, a što u mnogim zemljama uzrokuje enormnu krizu zbog infekcije HIV-a i AIDS-u zbog čega milijuni pate.

Pala ljudska narav se najjasnije očituje u našoj težnji da i malu moć koja nam stoji na raspolaganju često iskoristimo za zlostavljanje i iskorištavanje bližnjih. Uzvisujemo sebe, prisvajajući superiornost svome spolu, rasi ili socijalnom statusu. Pismo nas uči da su, nasuprot idolopoklonstvu moći, Kristovi sljedbenici pozvani podlagati se jedni drugima i ponizno služiti: kako u obitelji, tako i na radnome mjestu. Naše zajednice moraju biti mjesto gdje se usvaja takav način življenja koji će svjedočiti o odricanju od volje za moći, a na djelu se očitovati ponizno služenje.

Uspjeh je ono oko čega se sve danas vrti. Kako 'svijet voli pobjednike' mnogi se nastoje ugurati u tu kategoriju ne birajući pri tom sredstva. Svjedoci smo da se i u kršćansku službu uvukla neiskrenost kojom se misli doći do uspjeha. Uz to, proširilo se i tzv. 'evanđelje prosperiteta' koje tvrdi da vjernici mogu pozitivnim ispovijedanjem primiti darove zdravlja i bogatstva. No, Bog nije automat kojega ćemo prisiliti da učini ono što mi držimo prikladnim, već dobri Otac koji bez sumnje snagom Duha Svetoga želi blagosloviti i zdravljem i dovoljnim imetkom svoju djecu. No, duhovna se dobrobit ne može mjeriti materijalnim blagostanjem niti je ono znak Božjega blagoslova.

Molimo da kao pojedinci i crkve ljudima oko nas možemo biti primjer življenja u čistoći, poniznosti i jednostavnosti. Molimo posebno za crkve u osnivanju, za njihovo svjedočanstvo okolini – Dubrovnik, Ivanec, Koprivnica, Novi Marof, Zaprešić.

6. dan – nedjelja, 6. siječnja 2013.

Partnerstvo u Tijelu Kristovu za jedinstvo u misiji

Biblijski tekst: Efežanima 4, 1-6

Capetownski Iskaz str. 67-71

Poslanica Efežanima koja je predložak ovim našim razmišljanjima, snažno naglašava posljedicu Kristova djela na križu: novostvoreno jedinstvo između Boga i čovjeka i ljudi međusobno. Podijeljena Crkva nema poruku za podijeljeni svijet. To nas poziva na iskrenu zauzetost u pomicanju jedinstva Kristove crkve: 'trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira', reći će apostol Pavao. Naše je jedinstvo temeljno duhovne naravi, ali ono vidljivo, praktično jedinstvo predstavlja misijsku snagu.

Ako je Krist Gospodin i ako je naša poruka kao i njegova, Radosna vijest o kraljevstvu Božjemu, onda na prvo mjesto u našoj misiji ne možemo stavljati naš etnički, konfesionalni, teološki ili neki drugi identitet. Kristova vrhovna vlast mora upravljati našom strategijom, praksom i jedinstvom. U globalnoj misiji svi imaju pravo i zadatak jednako sudjelovati međusobno se prihvaćajući i uvažavajući. Nametanje modela misije i crkvenosti iz bilo kojeg izvora, kontraproduktivno je za misiju samu.

Muškarci i žene su u padu i spasenju bili jednaki pa su tako i u službi. Ono na što valja obratiti pozornost je da se ta služba ne shvaća kao 'pravo', jer se sam Gospodin lišio prava i uzeo obličje sluga. U službi su i muškarci i žene jednako vrijedni i zato je njihovo partnerstvo u evangelizaciji dobrodošlo na opće dobro. Iako se gledišta o službi žena po cijelom svijetu razlikuju valja nam se bez osuđivanja prihvaćati u našoj različitosti. Valja nam usvojiti onaj model zajedničkog služenja koji će odražavati služenje Isusa Krista, a ne svjetovnu težnju za moći i statusom.

I na kraju nam valja razmišljati o teološkom obrazovanju novih naraštaja i moliti za to značajno područje. Misija Crkve je služenje Božjoj misiji, a zadatak teološkog obrazovanja je da jača i prati misiju Crkve. Molimo za mlade ljude koji će čuti Božji poziv u službu, te prošavši dobru teološku edukaciju, služiti Crkvi u njezinoj misiji. Današnja se Crkva nalazi pred mnogim izazovima i zato su joj potrebni dobro i široko obrazovani mladi ljudi utemeljeni u vjeri i predanju Isusu kao Gospodinu. Teološko obrazovanje stoji u partnerstvu sa svim oblicima misije i nije samo sebi cilj. Zato molimo za sve teološke obrazovne ustanove u našoj zemlji kako bi vršile svoje poslanje imajući na umu svoj primarni zadatak, a to je osnažiti misiju Crkve.

Molimo za osnivanje novih crkava u gradovima: Novi Zagreb, Velika Gorica, Sesvete, Dugo Selo, Samobor, Bjelovar, Makarska, Kaštela, Opatija, Županja, Rovinj, Poreč. Molimo za potrebnu logistiku za osnivanje crkava – financije, udruživanje više crkava i/ili misijskih organizacija u zajedničkom projektu.